

КЕНА́СА — караїмський храм. Орієнтована вівтарем на Пд., у плані — прямокутна. Внутр. простір поділено на вівтар, зал для віруючих, місця для літніх осіб і для тих, хто перебуває у траурі. Чоловіки розміщуються на 1-му поверсі, жінки — на балконі. До 1-ї світової війни у Рос. імперії нараховувалося понад 20 К. (переважно на тер. сучас. України). Донині збереглися приміщення у Бахчисарай та на тер. колиш. м-ка Чуфут-Кале (Бахчисарай. р-н), Євпаторії, Севастополі, Сімферополі (усі — АР Крим), Бердянську (Запоріз. обл.), Києві, Миколаєві, Харкові. Більшість із них побудовано наприкінці 19 — на поч. 20 ст., напр., К. у Києві (1898–1902, арх. [В. Городецький](#), нині Будинок актора). Храмівий комплекс у Євпаторії, що є шедевром нац. архітектури, включає Велику (Соборну, 1807) і Малу

(1815) К. Тут знаходилися Таврій. караїм. духовне правління та резиденція Гахама (від 1837). У 1919 діяльність правління припинено, храми згодом закрито. Після тривалої перерви молебні у К. проведено 1997. Малу К. відновлено 1999, Соборну — 2005. При комплексі створ. етногр. музей ім. С. Кушуль. Храми Євпаторії і Харкова передано караїм. громаді. У Бахчисарай К. входить до складу Бахчисарай. істор.-архіт. заповідника.

Рекомендована література

1. Ельяшевич Б. С. Евпаторийские караимские кенасы. Краткое описание. Евпатория, 1928;
2. Тирияки Д. Караимские кенасы Евпатории. Св., 2008.

[Д. Ю. Полканов](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Кенаса / Д. Ю. Полканов // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-11740>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).